

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Sărbătoriții săptămânii

Săptămâna aceasta se constituie într-un fericit moment aniversar, pentru câteva persoane deosebit de dragi nouă. Transmitem cele mai frumoase gânduri de sănătate, pace și frumoase împliniri alături de familie, doamnei profesor Carmen Losonczy, care joi, 14 iulie., își va serba ziua de naștere. Membră în Consiliul Parohial, director al Liceului de Informatică din Iași doamna Carmen Losonczy se implică activ și ne susține în multe din activitățile pe care le organizăm.

Aceleași gânduri și urări de felicitare le îndreptăm, pentru ziua de *vineri, 15 iulie*, către doamna Angela Avram, soția domnului Gheorghe Avram, membru în Consiliul de onoare. Prieteni apropiați ai parohiei, această frumoasă familie ne este mereu alături, sprijinindu-ne foarte mult în acțiunile pe care le întreprindem.

Și nu în ultimul rând, ne îndreptăm gândul nostru de felicitare către tânărul Iulian Motohoi, care *astăzi, 10 iulie*, își serbează ziua aniversară.

Tuturor le dorim multă sănătate, frumoase împliniri și bucurii alături de cei dragi și rugăm pe Bunul Dumnezeu să-i aibă în paza Sa !

Programul religios în această săptămână

**Duminică, 10 iulie, ora 8.00*, Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii

*Începând cu data de *12 iulie*, întru cinstirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, se va oficia *Acatistul special, duminica începând cu ora 18.00*. În cadrul acestei rugăciuni va fi expusă spre venerare o copie a acestei icoane făcătoare de minuni ce poartă binecuvântarea vrednicului de pomenire Protos. Petroniu Tănase, Starețul mănăstirii Prodromul de la de la Athos.

**Vineri, 15 iulie, ora 18.00*, Slujba Sfântului Maslu

**Sâmbătă, 16 iulie, ora 18.00*, Slujba Vecerniei.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei “Toma Cozma”

Duminica a patra după Rusalii

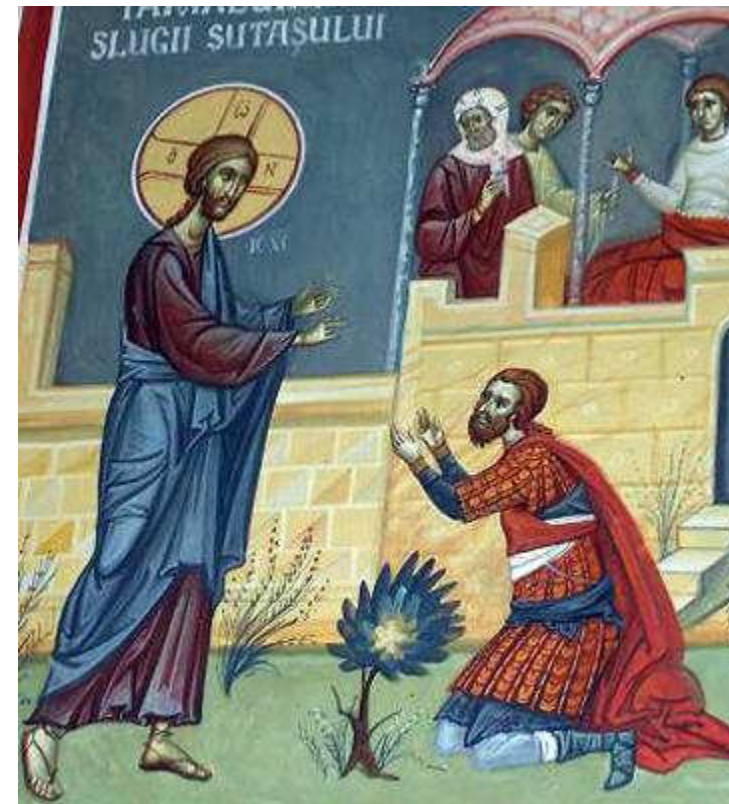
O cerere împlinită cu promptitudine

Una dintre rugăciunile pe care creștinul este dator a le rosti înainte de a primi Sfânta Împărtășanie, compusă de Sfântul Ioan Gură de Aur, spune așa: *nu sunt vrednic Stăpâne, Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu* - este începutul rugăciunii a noua dintre cele douăsprezece. Evident atunci când vorbește de *acoperământul sufletului meu*, Sfântul Ioan se referă la trup. Așadar, atunci când spunem *nu sunt vrednic Stăpâne, Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu*, de fapt exprimăm această realitate: nu sunt vrednic să primesc Sfânta Împărtășanie în trupul meu, ci o primesc întotdeauna ca dar al lui Dumnezeu, ca expresie a iubirii nemărginite a lui Dumnezeu, față de mine păcătosul.

Dar aceste cuvinte nu aparțin Sfântului Ioan Gură de Aur, nu au fost compuse de el. Ele au fost rostite pe vremea Mântuitorului Iisus Hristos, pe când propovăduia în zona Capernaumului, de către un sutaș care venise la El într-o zi, cu o cerere inedită: să-i vindece sluga. Dacă ne gândim că slujitorul acela putea să fie chiar un sclav, iar sclavii erau tratați asemenea animalelor, viața lor fiind fără importanță pentru stăpâni, cererea este cu adevărat surprinzătoare.

Sutașii reprezentau autoritatea romană de ocupație și purtau cu sine pecetea unei autorități străine, fiind exponenții cei mai de temut ai regimului asupritor. În această calitate, avea puteri extraordinare, atât administrative, cât și militare. Acest sutaș, se adresează cu o cerere către Mântuitorul Iisus Hristos. Practic, nu cere, ci, mai degrabă, informează: *Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit*. Și Mântuitorul îi răspunde imediat: *Venind, îl voi vindeca*. Răspunsul acesta prompt al Mântuitorului Hristos pare un pic diferit, față de cele care răspundeau altor cereri asemănătoare. Să ne aducem aminte că atunci când I se cerea vindecare, cum a venit și a cerut tatăl pentru Fiul Său lunatic, Mântuitorul îi cere credință: *De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede* (Marcu 9,23). Alte ori chiar întrebă direct: *Credeți că pot face Eu aceasta ?* (Matei 9,28). Așadar, Hristos angajează colaborarea prin credință: dacă nu ar fi avut omul credință nu se împlinea nimic.

(continuare în pagina a doua)

Evangelia duminicii Vindecarea slugii sutașului (Matei 8, 5-13)

- Pe când intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L.
- Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit.
- Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca.
- Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.
- Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face.
- Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: la nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință.
- Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor.
- Iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.
- Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

CURSURI GRATUITE pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate de ASOCIAȚIA TOMA COZMA la parohia noastră

Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților, tinerilor, precum și tuturor persoanelor interesate, indiferent de vârstă, invitația de a se înscrie la următoarele activități:

• CURS gratuit de LIMBA ENGLEZĂ, joia, ora 17.00

• CLUBUL DE ȘAH (cu participare la diferite concursuri cu premii), sâmbăta, ora 15.00

• CURS gratuit de CANTO

Condiții de înscriere și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00,
LA CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

O cerere împlinită cu promptitudine

(continuare din prima pagină)

Iată însă că acest sutaș roman era de o altă naționalitate și de o altă credință. El credea în zeitățile păgâne, romane, nu credea în Dumnezeu Cel Unul, așa cum credeau evreii. În astfel de situații, nu era îngăduit niciodată unui evreu să aibă vreun dialog măcar cu cei de altă credință. Aceasta pentru a-și păstra nealterată credința sa, pentru a nu se lăsa ademenit sau înșelat de alte zeități. Hristos acceptă dialogul cu omul acesta, deși, iată într-o altă situație similară, cum era femeia cananeeancă, o lasă să strige în urma lor, până când ucenicii iritați îi atrag atenția: *Slobozește-o, că strigă în urma noastră* (Matei 15, 23). Acestui sutaș, Hristos îi răspunde cu promptitudine: *Venind, îl voi vindeca*. Pare puțin neverosimil, dar citind în textul paralel, din Evanghelia de la Luca, găsim și explicația. Omul acesta procedase cu smerenie: a trimis pe bătrânii de la templu să intermedieze vindecarea, a trimis vorbă că sluga lui era bolnavă prin bătrâni la Hristos. Și tot prin bătrâni îi trimite lui Hristos răspunsul: *Doamne, nu Te osteni, că nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu* (Luca 7,6). Apoi, chiar el însuși iese în întâmpinarea Mântuitorului Iisus Hristos.

Așadar, cererea acestui om considerat necredincios și păgân, se face prin intermediarul credincios, prin bătrânii de la templu. Este foarte important pentru că în această ierarhizare a adresărilor către Dumnezeu se argumentează și cultul Sfinților. Pentru că știm, că nu pentru vrednicia noastră primim binefacerea pe care le cerem, ci prin rugăciunile și intermedierile Sfinților bineplăcuți lui Dumnezeu. Rugăciunea acestui sutaș, pe lângă îndeplinirea acestei rânduielei a unei bune cuviințe ce angaja intermedierea bătrânilor de la templu, mai conține ceva original și deosebit, tocmai aceste cuvinte: *nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu*. Cu siguranță că, în poziția socială pe care o avea, deținea o casă de lux față de ceilalți, avea și slujitori, era un om respectat și demn. De ce oare se retrage, atunci când Hristos se oferă să-i vindece sluga direct la el acasă? Se retrage cu aceste cuvinte: *nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu*. Știm că exista această restricție pusă evreilor de a nu intra în casele păgânilor, dar modul cum o exprimă acest sutaș evidențiază o mare smerenie. Nu se vedea pe sine vrednic de a sta sub aceleași acoperiș cu Hristos Mântuitorul. O mare smerenie care venea, nu atât dintr-o credință sănătoasă, căci avea credința greșită în zeități păgâne, fără argumentare logică. Cu toate acestea, în contextul conviețuirii cu evreii, arată mult respect față de manifestarea religioasă a acestora. Interesant este argumentul pe care îl folosesc bătrânii atunci când îl roagă pe Hristos să îi vindece sluga sutașului,

spunându-I: *Vrednic este să-i faci lui aceasta, căci iubește neamul nostru și el ne-a zidit sinagoga* (Luca 7, 4-5). Iată ce bunătate avea omul acesta, ce fapte avea. Așadar, rugăciunea lui însoțită și de intermedierea unora considerați mai dreți decât el, însoțită și de smerenie, precum și de atâtea fapte bune între care și construirea sinagogii, putea oare să-l rămână indiferentă Mântuitorului Hristos?! Cu siguranță nu! Iar omul, la aceste trei: smerenia, faptele bune și intermedierea celor din jur, adaugă pe o a patra care strălucește mai mult decât toate celelalte. Spune Mântuitorului: *Doamne, spune cu cuvântul și se va vindeca sluga mea. Căci și eu sunt om pus sub stăpânire, având sub mine ostași, și zic acestuia: Du-te, și se duce, și altuia: Vino, și vine, și slugii mele: Fă aceasta, și face* (Luca 7, 7-8). La această argumentație exclamația Mântuitorului vine ca o explozie: *nici în Israel n-am aflat atâtea credință* (Luca 7, 9). Par niște cuvinte exaltate. Să ne gândim câți oameni vrednici din Vechiul Testament avea poporul Israel. Oare, că nu cumva Hristos a apreciat prea mult pe acest păgân sutaș? Câți prooroci a avut Vechiul Testament, câți oameni luminați, ascultați de Dumnezeu, care și-au încredințat viața în mâinile lui Dumnezeu, oare chiar acesta să fie mai credincios decât oricine din poporul lui Israel?! Hristos o rostește cunoscând cele dinlăuntrul ale omului, dar ceva mai târziu Evanghelistul Matei avea să reconfirme credința extraordinară a acestui sutaș, atunci când Hristos moare pe Cruce. Ucenicii erau fugiți, împrăștiați, înfricoșați, cei care Îl chinuseră se credeau atunci biruitori, mai marii templului și cărturarii considerau că s-a învins definitiv acea erezie a „unuia care Se crede Fiul lui Dumnezeu”, femeile mironosițe priveau înspăimântate de departe, priveliștea era înfricoșătoare a unui om care se chinuia pe cruce în ghearele morții, un singur om însă are puterea să vadă acolo pe Fiul lui Dumnezeu: acest sutaș. Spune evanghelistul Matei: Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele întâmplare, s-au înfricoșat foarte, zicând: *Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta!* (Matei 27, 54).

Avea o credință de excepție care rămâne pilduitoare, chiar dacă în evanghelie acest sutaș nu este pomenit cu numele. Încercând să revenim fiecare la viața lui personală, câte nu am vrea noi să cerem lui Dumnezeu, cu câte nu ne-ar putea ajuta pe noi Dumnezeu?! Cu siguranță, într-un fel sau altul, fiecare caută să se adreseze lui Dumnezeu în cuvinte alese, în cuvinte simțite sau pur și simplu în cuvinte spre a i se împlini o nevoie, o cerere. Iată, rețeta unei rugăciuni de succes: smerenie, fapte bune, încredere în intermedierea celor din jur și o credință neștrămutată că Dumnezeu ne va face binele pe care îl așteptăm!

Pr. Mihai Mărgineanu

2011 - Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii

Situații speciale și abateri de la rânduiala legată de Sfânta Taină a Botezului

În practica Bisericii s-au înregistrat uneori cazuri speciale și abateri de la rânduielele îndătinat legate de Taina Botezului, pentru care a fost nevoie de soluții care să corespundă atât învățăturii lăsate în Biserică de către Dumnezeu, cât și circumstanțelor momentului respectiv.

Pentru că astfel de situații pot apărea și astăzi, le redăm în cele ce urmează, însoțite și de modul în care ele se pot soluționa:

1. Copiii care sunt găsiți și despre care nu se știe sigur că sunt botezați (din pricina vârstei fragede, ei neputând mărturisi acest lucru și nici altcineva neputând face acest lucru) se vor boteza folosindu-se formula: „*Se botează robul (roaba) lui Dumnezeu* (aici i se rostește numele), *dacă nu este botezat.*”

2. Copiii care sunt născuți cu malformații, a căror înfățișare seamănă mai puțin cu omul, se botează cu formula: „*Se botează robul (roaba) lui Dumnezeu* (aici i se rostește numele), *dacă este om.*”

3. Preotul poate să-și boteze propriul copil ca slujitor al sfântului altar. Dacă el va primi însă pruncul ca naș, trebuie să se despartă de preoteasă. La fel se va proceda și dacă tatăl sau mama primesc la botez propriul fiu, ca naș sau nașă, deoa-rece soții în cauză devin cumetri. Și între cumetri nu se poate încheia căsătorie.

4. Pruncul, dacă dă semne de moarte, se botează și înainte de termenul de 7 zile, chiar și în ziua nașterii, pentru a nu fi lipsit de împărăția lui Dumnezeu. Dacă acesta trăiește, rânduiala slujbei se completează de către preot, dar pruncul trebuie alăptat de altă femeie curată, până când mamei pruncului i se va citi molitva de 40 de zile (Canonul 38 al Sfântului Nichifor Mărturisitorul).

5. În cazul în care în aceeași zi, la aceeași biserică sunt de botezat mai mulți copii, li se va săvârși slujba o singură dată tuturor, deodată și nu separat, pretenția unor credincioși de a li se boteza

pruncul separat de al altor familii dovind egoism și necredință. Toate slujbele au caracter comunitar și de aceea forma cea mai deplină a bucuriei este cea trăită alături de frații de credință.

6. Este, de asemenea, greșită credința că, în cazul botezării mai multor copii la aceeași slujbă, doar primul este botezat „în apa toată”; cei care nu ar fi botezați „în apa toată” ar fi predispuși unei stări accentuate de irascibilitate sau comit unele fapte mai puțin cugetate; această părere este egală cu afirmația că harul Sfântului Duh prin care se sfințește apa Botezului ar fi limitat sau că apa ar fi sfințită doar temporar, până la botezarea primului prunc, care ar lua din ea toată sfințenia. Or, Biserica dovedește contra-riul, prin aceea că a rânduit ca apa Sfințită de la botez să nu fie aruncată oriunde, ci turnată în *umivalniță*, deoarece ea are într-însa harul Sfântului Duh, indiferent de numărul de prunci care se botează în ea. Faptul că rugăciunea prin care se rostește cuvintele „*și dă celui ce se botează în ea.*”¹ este scrisă în cărțile de cult la singular nu este un temei pentru credința greșită despre care am amintit mai sus. Toate rânduielele Bisericii sunt scrise astfel, în cazurile în care este vorba de mai mulți rugători sau primitori, textele acordându-se cu situația respectivă. Facem mențiunea că umivalnița este un orificiu de scurgere care se află în peretele vestic al bisericii, în interiorul ei. Când biserica nu este prevăzută cu așa ceva, apa de la Botez se poate turna într-un puț mic, făcut din tuburi, și prevăzut cu capac pentru a fi ferit de întinare.

7. Bolnavul inconștient, despre care nu se știe sigur că a dorit botezul, se poate boteza dacă preotul, în urma unei cercetări pe care o face în familie și la cei mai apropiați, conchide că respectivul mai înainte de a intra în starea de inconștiență (de comă) a cerut cu stăruință să se boteze. Cei care mărturisesc dorința sinceră a bolnavului de a se boteza vor trebui să fie nașii acestuia, „*luându-și răspunderea conștiinței lor.*”

Sursa: Pr. Florin Drăgoi, *Sfânta Taină a Botezului și alte slujbe legate de nașterea omului*, Editura Partener, Galați, 2007